

KILÇIK SABRİ

Cengiz Narçın

KILÇIK SABRİ

2.Ağır ceza hakimi Erdem Saltık önündeki dosyadan kafasını kaldırmış iki jandarmanın arasında sanık bölümünde süklüm püklüm duran Sabri Bağcık adındaki zanlıyı inceliyordu. Tecrübeli kart hakim bugüne kadar nice davalara bakmıştı. Arkadaşları ile konuşmasında artık hiçbirşey beni şaşırtmıyor,yalanı dolanı,şaşırtma amacını ; kısaca lep demeden leblebiyi hemen anlayabiliyorum diye övünürdü. Yeterki adamın bir dosyasına ,geçmişine bakayım yeter derdi.Tabi bilmiyordu ki hayat ne sürprizlere gebe. Şimdi önünde duran dosya ile karşısında duran sanık arasında zerre bağlantı kuramıyordu. Dosya bugüne kadar gördüğü en kabarık dosyaydı;hemde her çeşitten birbirleriyle hiç bağdaştırılmayacak suçlar bütününden. Hani adam hırsızdır dosyası bir sürü hırsızlık suçu doludur. Katildir üç beş cinayeti vardır gibi. Sabri Bağcığın dosyası rengarenkti. Her suçtan adam adeta koleksiyon yapmış, hemde hiç birbirleriyle hiç bağdaşmayan suçlardan. Adam her telden çalıyordu.Yani sabah akşam oturup kalkıp düşünsen bulamayacağın suçlar. Adam adeta tüm mevcut olan suçları işlemiş yetmemiş,kendisi yenilerini icat etmiş. Zira bu kadar kabarık bir dosya ile karşısında duran adam arasında mümkün değil bir bağlantı kuramıyordu.

Sanık sandalyesinde takriben ellilerin üzerinde gözüken adam dosyasında otuz sekiz yaşında gözüküyordu.Zayıf, bir deri bir kemikti.Yüzünde en azından üç dört tane derin yara izi ,kısa saçlarının arasından kafasında en az yedi sekiz tane yara çizgisi. Kulaklarından birisi pehlivan kulak kırığı gibi fena halde kırık sanki yarısı kopmuş ama geri kalan yarısının içine hava basılmış gibiydi. Kolunun birisi doğuştan mıdır yoksa kırılmış da yanlış kaynamadan mı bilinmez dışa doğru dönüktü.Kılık kıyafet her halinden garibanlık akıyordu. Jandarmalar arasında duruşma salonuna girerkende topal denilecek şekilde aksak yürüyordu. Üflesen yıkılacak her yeri savaştan çıkmış yara izleri dolu bu adam nasıl olurda bu kadar dosyasını kabartabilir insanın aklı almıyordu.

Adamın her şeyi tuhaftı. Süklüm püklüm duran adamla etrafındaki jandarmaların duruş pozisyonları tezatlık içeriyordu. En azılı sanıklarda bile görmediği dikkat ve tedirginliği bugün jandarmaların yüzlerinde okuyabiliyordu. Komutanları bile stres altındaydı. Zıtlıklar abidesini bir kenara bırakıp duruşmayı açtı.Kimlik doğrulamaya geçildi
_Adın

- _ Sabri
- _ Soyadın
- _ Bağcık
- _ Doğum tarihin
- _ 15.Mayıs 1984 Denizli
- _ Ana adın
- _ Emine

Aylık kazancın _
Yok .

_ Tamam oturabilirsin dedi hakim. Sabri yerine otururken Hakimde dosya numarasından kimlik doğrulamasından üzerine atılı suçtan başlayarak katibe gerekli söylemleri söylerken aynı zamanda sanık Sabri den hiç gözünü ayırmadan her hareketini

süzüyordu.Sanki sanıkta sıradışı bir şeyler bekliyor gibiydi. Lakin Sabri hiç birşey yapmadan kafası önde öylece bekliyordu.Konuşmasını bitirdikten sonra hakim Sabri ye

_ Evet evladım anlat bakalım olay nasıl oldu ?diye sordu. Sabri ayağa kalkarak _ Efendim olay günü öğle yemeği yiyorduk. Yanımda oturan iki arkadaş kendi arasında konuşuyorlardı.Konu da koğuştaki kodamanların gelen karavanadan çoğu zaman olduğu gibi içindeki etleri başka bir kaba aldıklarından akşam kendileri pişirip yiyeceğinden bahsediyorlardı. Birisi alacaksın şu sandalyeyi koğuş başkanının kafasında parlayacaksın; ah infazım yanmasa gibi şeyler söylediler. Sonra onların isteyipte yapamadıklarını ben yaptım. Köşede bulunan tahta taberayı başkanın kafasında paraladım dedi

_ Yani aranızda herhangi bir husumet falan yok muydu? Niçin vurdun oğlum? Sen onu söyle. _ Söyledim ya hakim bey yandaki arkadaşlardan duydum _ İyi de yalnızca duyduğun için mi vurdun?

_ Evet hakim bey .

_ Adamı komalık yapmışsın. Nedensiz yere adamın başında sandalye kırılır mı? Sen şimdi işin aslını söyle. Sana ne yaptılarda ona bunu yaptın?

_ Bana birşey yapmadılar. Ben o koğuşa gideli daha iki gün olmuştu. Pis tiplerdi. Her yerleri kesik kesik... Bana uslu durmam yoksa başıma gelecekler tehdidinin haricinde birşey demediler, hatta diğer koğuşlara göre iyi bile davrandılar.

_ Sende durduk yerde adamın kafasında sandalye kırdın öyle mi?

_ Yani... Öyle olmuş gibi gözüksede durduk yerde değil hakimim,masada diğer arkadaşların konuşmasının akabinde.

_ Yani suçunu kabul ediyorsun.

_ Yani dedi.

_ Oğlum sen deli misin?Tüm infazların yanacak,ertelenen cezaların varmış üstüne eklenecek. Sen ise yanımdakilerden duydum,sonrada vurdum diyorsun.Sen deli misin?

Şimdi bana doğruyu söyle bu dosyada yazan tüm suçların hepsini sen mi işledin?

_ Ne yazıyor ki hakim bey?

_ Ne yazmıyor ki? Emekliliği gelmiş bunca yıllık hakimim ömrü hayatımda böyle bir dosya görmedim. Sen seriye almışsın oğlum.Sen suç makinası falan değilsin. Sen suçu hatta seri suçu konfeksiyona dökmüşsün. Hemde ne suçlar? Biraz önce dosyanı bir göz attım yok yok.Her türden .Çeşit çeşit. Hani bazı suçları anlarım da tren yoluna çöp konteyneri koymak ne demek? Bu nasıl bir manyaklıktır?Amacın neydi? Hadi bir söyle Allahesen niye böyle bir şey yaptın?

_ Kuyucak ta bir kahvede oturuyordum. Yan masada evi tren yolunun hemen yanında olan biri vardı çocuklarının tren yolunda oynamasından çok korktuğu hakkında konuşuyorlardı. Tren yolunun etrafındaki önlemlerin yetersizliğinden şikayetçilerdi.Ellerinden gelse rayları başka yere taşımaktan trenin geçmesini engel olmaktan bahsediyorlardı.Kahveden çıktıktan sonra tren yolunun kenarındaki çöp konteynirlerini rayların üstüne koydum.İnsanlar farketmeden tren gelince kaza oldu.

_ Yani bir onda da yandaki adamların konuşmasından duyduğun için yaptın öyle mi? Başka bir amacın yoktu.

_ Yoktu.

_ Peki 30 ağustos Zafer bayramında protokole yumurta atmak ne demek? Bunu anlat bakalım. Ne yumurtlayacak sını inan merak ediyorum?

_ Efendim onda da cumhuriyet meydanında tören alanındaydım.Hava çok sıcaktı. Protokol alanı kurulmuş çadır kamelya da oturuyordu. Yanımda sıcaktan bunalan birileri protokolun gölgede oturmasına tepki gösterip basacaksınız onlara yumurtaları deyince; bende markete gidip bir poşet yumurta aldım ve protokola bastım yumurtayı. Hepsi bu.

_ Yani bir protesto bir tepki amacın falan yoktu. Yanındakilerden duydun ve duyduğunu uyguladın.

_ Yani.

Hakim dosyada yazanları bakıp şuna bak şuna Allah Allah gibi hayret sesleri çıkarıyordu.Gülerek Sabriye bakıp

_ Hadi şuna cevap ver ne diyeceksin merak ediyorum. Camide namaz kılan cemaatin üzerine hortum tutmak nedir ya? Söyle bakalım bunu neden yaptın?

_ Cuma namazı kılınırken susamış caminin şadırvanından su içmek için cami avlusuna girmiştım.Bir kadın çocuğu ile beraber içerde namazını kılan kocasını bekliyordu. Çocuk elinde hocanın bahçeyi suladığı hortumla oynuyordu. Bir ara annesine “ suyu gidip camide namaz kılanlara sıkayım mı “gibi birşeyler söyledi.Annesi çocuğa öyle şey mi olur diye kızdı deyince hakim Sabri'nin cümlesini arasına girip _ Sende gidip çocuğun dediğini yaptın öyle mi?

_ Öyle hakimim dedi.

Hakim gülerek _ E ne oldu sen hortumu cemaate sıkınca?

_ Farzdalarmış hoca namazı devam etti hoca devam edince cemaat de devam etti. Onlar farzı kılincaya kadar ben tüm cemaati sudan çıkmış balığa döndürdüm dedi. Şimdi yalnızca hakim değil katibe dahil salondaki herkes gülmeye başladı Hakim _ E sonra ne oldu?

_ Ne olacak hakim bey, cemaatde sizin şu an yaptığınız gibi gülmekten ne abdest kaldı ne de namaz. Hoca selamı verir vermez, kendilerini toparlayabilenleri beni yakalayıp bir güzel dövüp,karakola teslim ettiler. Mahkemeye çıkarıldım ne kadar ceza aldım bilmiyorum ama bundan dolayı hapis yattım dedi Hakim

_ İyi de evladım daha dosyanda akla hayale gelmez türden bir sürü şey var. Sen niye böyle şeyler yapıyorsun? Deli de değilmişsin kaç kez kurula tabi tutmuşlar,hepsinden akıllı olarak geçmişsin. Bir amacın olmadan niye böyle şeyler yapıyorsun ki?Deli misin sen? _ Hastayım hakim bey.Hasta .Deli değil, hasta. Yıllardır her yerde her mecrada bunu anlatmaya çalıştım, lakin kimselere inandıramadım.

_ Ne demek hasta. Böyle hastalık mı olurmuş?

_ Örneği karşınızda. Demek ki oluyormuş.Ben önce çevremden başlayarak,kolluk kuvvetlerine,savcılara,hakimler kısaca herkese hasta olduğumu anlatmaya çalıştım.Beni inceleyen kuruldaki doktorlar bile hasta olduğuma inanmadılar ki diğerleri mi inanacak? Bu hastalığımdan dolayı başıma gelmeyen kalmadı. Kimse beni dinlemedi; dinleyende inanmadı dedi. Hakim oturduğu koltukta arkasına kaykılarak iki ellerini yana açarak

_ Anlat ülen. Anlat bakalım nasıl hastalıklmış bu sendeki?Bak ben dinleyeceğim. Hatta eğer beni inandırırırsan seni tekrardan kurula göndereceğim tamam mı? Söz. Bak beni başkalarıyla bir tutma eğer lafı evirip çevirdiğini kıvırdığını görürsem en üst

sınırdan cezayı keserim bilesin. Kabul ediyorsan anlat bakalım nasıl bir şeymiş bu sendeki hastalık? Zaten öğle arasına gireceğiz:Mübaşir dışarıya anons et öğle arası diye deyip eliyle başla işareti yaptı . Sabri nin yüzünden şüpheleri olduğu belli olsada başladı anlatmaya.

_ Hakim bey benim olayım ta çocukluğuma kadar gidiyor.Denizli'nin kenar mahallelerinden yani varoş çocuğuyuz. Deden dokumacıyız. Annem babam kısaca hepimiz Denizli'nin dokuma fabrikalarında dokuma işçisi olarak çalışıyoruz.Çalışan aç kalmaz misali Denizli de de çalışana iş çoktur.Anne babamız hep işte olduğu için bizim oralarda küçükler çabuk büyür, dahası küçüklere ebeveynlik yaparlar. Bende benden yalnızca üç yaş büyük ablama daha doğrusu Allah a emanettim. Kaç kez korkuluksuz yüksek taş merdivenden aşağı düştüm bilinmez.Bence bende ki hastalık nörolojik ve çocukluğumdaki bu düşmeler ile ilişkili olduğunu düşünüyorum. Zira ben kendimi bildim bileli bu duyduğumu yapma huyum var. Zaten başıma ne geliyorsa bundan geliyor.Bende mantık,bir frenleme sistemi yok hakim bey. Sanki beynimin ön lobu hiç çalışmıyor. Çalışmıyor da denilemez; çalışmazsa bir sürü bilimsel test yapıldı hepsinden geçtim.Yoksa geçemezdim.Bence bende fren sistemi yok, fren yapamıyorum. Bilincim bilinçaltımın baskısı altında. Görev yapması gerektiği yerde dominant olan bilinçaltımın baskısı ile görevini yapmıyor.Olumsuzluk algısı olmayan bilinçaltım beni istediği gibi yönetiyor. Biliyor musun da konuşuyorsun ? diye sorabilirsiniz. İnanın bu durumu o kadar çok araştırdım ki vardığım sonuç bu.Bence ben nörolojik hastayım. Birşeyler bende eksik, fren sistemi yok.

Dedim size tüm yaşamım boyunca başıma gelmeyen kalmadı. Daha küçük çocukken bende ki bu farklılığı anlayan çevremdeki insanlar beni bir eğlence aracı gibi kullanmaya başladılar.Sonuçta varoşun insanlarıydı ve farklı eğlence anlayışları vardı bunu bilen bilir.

Mesela herkes düğün seyrediyordur bizde mahalle düğünleri kız evi ayrı oğlan evi ayrıdır. Kadınlar ile erkekler ayrı gruplarda oynayıp eğlenirler.Mesela kız evinin eğlencesini seyrediyoruz. Yanımdaki arkadaşlar plan kurup verirler bana gazı... Ben eğlencenin tam ortasına girer pipimi herkese gösteririm; tabi kızılca kıyamet kopar. Küçükken bunlar masum şeyler gibi gözükse de büyüdükçe iş suça dönmeye, ceza olarak da yediğim dayakların ötesine gitmeye başladı. Kısa zamanda ünüm boyumu geçip mahalle dışına taşıtı.Artık en aklınıza gelmeyecek şeylerle karşılaşmaya başladım.Anadoluda bir söz vardır her mahallenin bir delisi var diye ne yazık ki anadolu insanıda deli ile oynamayı pek sever.Her ortamda özellikle kalabalık yerlerde takılırlar gülüşürler dalga geçerler.Aynısını bana da yaptılar.Mesela mactan atılan veya maçın gidişatından memnun olmayıp sabote etmek isteyen çocukların bana bir gaz vermesi benim sahayı dalmam için yetip artıyordu.Dersi kaynatmak isteyen mi dersin,otobüsde dolmuşta eğlence isteyen mi dersin kırk yıl aklınıza gelmeyecek şeyler.Ha şunu söyleyeyim gelip bana doğrudan şunu yap deseler yapmıyor onu anlayabiliyorum. Oysa bana verilen gaz sanki yapmak istiyorlar da yapamıyorlarmış gibi bir söylem beni harekete geçirmek için yetiyor.Yani git şu kızı öp deseler, öpmüyorum. Lakin şu kızı öpmek istiyorum ama öpemiyorum dediler mi ben gidip kızı öpüyorum, bunun gibi. Çocukluğumda bu hastalığım çok sorun çıkarmadı hatta mahallenin eğlencesi gibiydim. Herkes benden birşey yapmamı ister gülerler eğlenirlerdi.Mahalleli beni bildiği için bana çarpılan bir iki tokatla ,veya biraz bağırsı çağrış, kulak çekmeyle falan işi geçiştirirdi. Hatta çok biri bana birşey demez gider beni maşa olarak kullanana direkt çatardı.

Yaşım büyüdükçe cezalar artmaya başladı. Artık bir iki tokatla falan bitmiyordu. Kaç kez disiplin kuruluna gittim. Kaç kez okuldan uzaklaştırıldım. Zekiydim derslerim fena değildi lakin sınavda bile kalamaz oldum. Yaşım ilerledikçe beni hareket ettirmek için yalnızca yanımda konuşulması gerekmiyordu. İnsanların beden dillerini de okumaya başlamıştım. Sınavda bir iki öğrenci öfleyip püfledi mi kağıdı masaya çarpıp kendimi dışarıya atıyordum. Fen labrotuvarında hocanın sakın karıştırmayın dediği karışımı sınıftaki bir öğrenci karıştırırsak ne olur diye söyledi de ben duydum mu o iki madde mutlaka karışıyordu.

Okul maçlarında hakeme gidip döveceksini duydum mu inip hakeme tokat atacak kadar kontrolümü yitirmiştim. Artık eskiden herkesin gülüp eğlendiği bu özel durumum büyüdükçe bana gerçekten ciddi sorunlar çıkarmaya başladı. Yaşım ilerledikçe illaki birilerinin fiddiklemesi gerekmez oldu. Kendi kendime de hareket etmeye başladım. Görmüş olduğum bir yanışı , haksızlık olarak düşündüğüm bir şeyi insanların yapmak istedikleri ama korkularından sonuçlarının ağır olacağını düşündüklerinden dolayı kendilerini gemledikleri her şeyi ben yapmaya başladım. Tabi bu yaptıklarımın elbet sonuçları oluyordu. Adım daha küçüklüğümde Kılçık Sabriye çıkmıştı. Benzetmede şurdan hakim bey; hani balığı yerken ne kadar dikkat ederseniz edin küçücük bir kılçık çıkar tüm akışı değiştirir ya işte o bağlamda. Nereden çıkacağım ne yapacağım artık kimse tarafından öngörülemez olmuştu. Hatta çocukluğumda bu özel durumum ile dalga geçip alay eden eğlence aracı olarak kullanan mahalleli bir süreden sonra benden ciddi anlamda rahatsız olmaya başladılar. Beni gören yolunu değiştirmeye başladı. Beni sosyal hayatın dışında bırakmak için ellerinden geleni yaptılar. Artık kimse beni birşey yapmam için yönlendirmiyordu . Zaten yönlendirmeleri de gerekmiyordu ben kendi kendime yeter olmuşum. Mesela mahallede herkesin korktuğu belalı psikopat Latif diye biri vardı ben adama musallat oldum. Adam kaç kez beni meydan dayağı attı. İki dişimi üç kaburgamı kırdı ama ben vazgeçemedim. Son çare adam mahalleyi terk etti. Varoşlarda AVM mahallenin bakkalıdır. Hele hele bizim mahallenin bakkalı Hüsamettin gibi biriyse yandın. Herif cammbaz, tek ayakta kırk yalan söyleyenlerden. Mahalleli arkasından konuşsa da veresiyeyi keser diye adamın her yaptığını göz yumuyorlardı. Ben ise kaç kez adamın camını indirdim, dükkanını birbirine kattım. Adam hırsızlık yaptım iftirası ile beni mahkemeye verdi onun yüzünden dört ay ıslah evinde yattım ; tabi orada da boş durmadım. İnsanlar beladan kaçır ya, bende korku, frenleme mekanizması olmadığı için ben belanın üstüne gidiyorum. Dört ay diye girdiğim ıslah evinden orada yaptıklarım yüzünden bir yılda anca çıktım. Uzatmayayım.

Ergenliğe girdim bende halatlar hepten koptu. Artık daha bilinçliydim. Etrafımda olanları anlayabiliyordum. Hormonlarımda depreşmeye başlamıştı artık sen tut Kılçık Sabri yi tutabilirsen. Hayatım tam bir kabusa döndü. Bana yanlış yalnızca bana değil aslında herkese yanlış gelen ama kimsenin düzeltmek için birşey yapmadığı şeylere kafayı takmıştım. Kendi yöntemimle mücadele ediyordum da sonucunu siz birde bana sorun. Yere tükürenin kafasına taş mı atmadım... Bağırıp çağırana tokat. Durağa geç gelen otobüsün camını mı kırmadım. Eksozunu açtıran milleti rahatsız eden motosikletliyi mi düşürmedim. Halka hizmet vermeyen belediye başkanını belediyenin içinde küfür mü etmedim. Pazarda garibanı kök söktüren zabıta'yı mı sopa ile vurmam. Say sayabilirsen ... Maşallah canım ülkem de bu konularda lebi derya. Kimsenin kuralları taktığı yok ki... Orman kanunu gibi. Güçlü istediğini yapar garibim zayıf seyredir. Sizin anlayacağınız başım hiç beladan kurtulmadı. Karakol, adliye koridorları bana mesken oldu. On sekiz yaşına kadar reşit

olmadığım için birçok kişi acıyıp davasından vazgeçiyordu genelde yediğim dayakla olayı geçiştiriyordum. Ne zaman onsekizine gelip reşit oldum ondan sonra artık iş hepten ciddileşip çığırından çıktı. Dosyam kabardıkça hakimler artık kararlarını daha rahat vermeye başladılar.İçerde hapiste zaman bol özellikle tıbbi kitaplardan kendimce araştırmaya başladım.Vardığım netice hasta olduğumu anladım, bendeki patolojik daha doğrusu nörolojik bir hastalıktı. Lakin buna kimseye inandıramadım.

Hapis zaten kendi kendine dayanılması çok zor bir olgudur ama benim gibi hasta birisi için hepten çekilmez oluyordu.Dışarda neysem içerdede oydum. Huylu huyundan vazgeçer mi hakim bey? Tecritler.Haftada üç koğuş değiştirmeler.Gardiyanımdan,mahkumlardan yenen dayaklar daha neler neler...Zaten mapusluk günlerimin çoğu hep tek tecrit hücrelerinde geçti.Zar zorda olsa cezamı tamamlıyordum. Lakin azıcık olan aklımın birazı daha o tecritlerde gidiyordu ve dışarıya çıkınca daha arsız biri olup çıkıyordum.Artık beni tanıyanlar “psikopat aman uzak durun” diyorlardı. Genelde sıkıntı tanımayanlardan kaynaklanıyordu. Beni tanıyanlar kendilerine dikkat ediyorlardı. Yanımda ters birşey yapmaz,yanlış birşey konuşmazsa sakın, halis muhlis bir kişiliğim vardır. Kimseye bir zararım yoktur. Lakin beni tanımazsan o zaman iş başka... Mesela eminim önünüzdeki dosyada o da listelenmiştir. Kabarık gelen elektrik faturasına kızıp dağıtım firmasına şöyle böyle yapmalı diye benim yanımda konuştunuz mu işte sizin yapmak isteyipde yapamadığınızı ben gider sizin yerinize yaparım. Sapan ile kaç tane yüksek gerilim hattı fincanı kırdım. Şehir suyu deposunu balyoz ile deldim. Telekom panosunu benzin döküp yaktım dedi.Hakim

_ İyi de evladım bunları yaptıktan sonra ne oluyordu? Ne değişiyordu ? Kendini iyi mi hissediyordun?

_ Ne değişecek hakim bey? Hiç bir şey değişmiyordu ,benim yaptığım zararları tamir ediyorlar kaldıkları yerden devam ediyorlardı.Ben ise yediğim dayakla kalmıyor artık erişkin bir birey olduğum için karakola ,savcıya mahkemeye en sonunda hapse giriyordum.Olan buydu. Bakın bu güne kadar yemiş olduğum bu dayaklardan ötürü,üç kez burnum ,iki kez kolum,altı tane parmağım yedi tane kaburgam kırıldı. Bakın bunlar görünen yerlerdeki yaralarım yüzümde kafamda kaç tane var birde görünmeyen yerlerimde vücudumda ne kadar bir bilerseniz...İki kez komalık olup kendimi bilmez hastanede yattım.Zayıf dursamda şükür bünyem hepsinin üstesinden gelmeyi başardı. Lakin çok canım yandı, çok acı çektim dedi Hakim

_ Peki evladım güzel güzel konuşuyorsun ,hasta olduğun da biliyorsun kendini değiştirmek için birşey yapmadın mı?

_ Yapmam mı hakim bey? Elbette çabaladım. Neler denedim ama beceremedim. Bu hastalığın ne bir tanımı nede tedavisi var. Doktorlar bile böyle bir hastalığa inanmaz iken nasıl bana tedavi uygulayacaklar. Her gittiğim doktor veriyordu birkaç sakinleştirici gönderiyordu. O kafa ilaçlarını kullandığımda gün oldu başımı kaldıramayacak hale geldim gün oldu iki kuruşluk aklım vardı o da gitti. Sonrasında daha da beter oldum. Kendi kendime tedavi etmeye çalıştım. İnsanlardan uzak durdum. Sosyal hayattan koctum. Haber dinlememeye ,gazete okumak bir yana dükkanların önünden geçerken sergideki gazete başlıklarına bile bakmamaya çalıştım. Hani yararını da görmedim desem yalan olur dedi

Hakim

_ Çalışıyor muydun ? Geçimini nasıl sağlıyordun?

_ Dedim ya hakimim biz dededen tekstilciyiz,iyi dokumacıyızdır. Genimizde var. Bulduğum işlerde çalıştım dokumacı olarak.Makinalarla bir derdim yok. Kalıbıma bakmayın iyide çalışırım; gel gelelim,yemek aralarında diğer çalışma arkadaşlarımdan ne kadar uzak durmaya çalışsam da ister istemez konuşmalarına kulak misafiri oluyorsun. Millet olarak da olumsuz konuşmaları pek seviyoruz. Birkaç fabrikadan yaptığım vükuatlardan dolayı kovuldum. Son çalıştığım fabrikayı ateşe verip yangın çıkarınca artık dokumacılık da benim için bitmiş oldu dedi Hakim _ Yaktın mı fabrikayı?

_ Denedim ama Allahtan çabuk müdahalede bulunup büyümeden söndürüldü yoksa yanmıştı dedi Hakim

_ Niye böyle birşey yaptın? diye sorunca

_ Efendim fabrika sahibi çok hırslı gözünü parayla karartmış bir adamdı.Çalışanlarına özlük haklarını tam vermediği gibi,uzun çalışma saatlerinde çalıştıran ,kendini beğenmiş ,kibirli herkese çok sert davranan bir adamdı.Yine birgün işçilerden birisini yapmadığını bırakmadı. Kendi gittikten sonra o işçi “ Allahtan korkmasam bu fabrikayı yakarım” dedi bende bunu duydum .O gün mesai bitiminde fabrikayı ateşe verdim ama çift mesai çalışanları da o an fabrikada oldukları için yangın büyümeden söndürüldü. Tabi yinede zarar büyüktü.Bundan dolayı iki yıl hapis yattım . Sonrada kimse değil bana iş vermek bir yana artık Denizli de vebalı gibiydim, yanlarına yaklaştırmadılar.Bende İzmir e gittim dedi Hakim _ İzmir de ne yaptın ?

_ İş bulur çalışırım dedim ama orada da rahat durmadım aynı şeyler devam etti.

_ Ne gibi?

_ Ne gibisi varmı hakimim? Kordonda geziyorum içtiği bira şişesini denize atanı gördüm ben gidip adamı denize ittim adam yüzme bilmiyormuş neredeyse boğuluyordu.Allahtan kaçıp kurtuldum yakalayamadılar. Aynı şey karşıyaka vapurunda oldu bende aynısını orada yapınca tabi vapurda kaçacak yerde yok,pis dayak yedim polise teslim ettiler ,yargılandım adam davasından vazgeçmeseydi büyük ceza alabilirdim ama az bir ceza ile yırttım. Karşıyaka da maç bitimi etrafa rahatsızlık veren futbol taraftarlarına çattım bir hafta komada yattım dedi.Hakim

_ Yani nereye gitsen farketmiyor öyle mi?

_ Elbette hakimim tersi ne mümkün? Hastayım ben diyorum. Galiba siz de beni dinlemiyorsunuz? diye sordu

_ Hayır elbette dinliyorum hani tebdili mekanda hayır vardır derler ya o bağlamda sordum _ Yok hakimim ne mümkün. Ben batıp alacaklılarından kaçan,yaptığı yanlışlıklardan sonra başka yerde yeni bir başlangıç yapmaya çalışan biri değilim ki yer değiştirmenin bana bir yararı olsun. Hastayım ve hastalığım benim kafamda. Kafamı da kesip geride bırakamayacağıma göre nereye gittiysem kafamda benimle,hiç bir değişiklik hiçbir farklılık olmadı. İnsanlardan uzak kırsala gittim. Bizim oralarda tahtacılar derler orman işleri yaparlar ağaç kesimi ,tomrukların işlenmesi ,dalların odun edilmesi gibi işler yaparlar onların yanında yaşamaya başladım.İnsanlardan uzak tabiatla başbaşa kırsalda ilk zamanlar iyiydi orada da adamların eşlerine çocuklarına acımasızlığı beni rahatsız etti. Sonunda tabi müdahale ettim. Onlar daha acımasız çıktı neredeyse öldürüp dağa gömeceklerdi beni. Allahtan ellerinden kaçıp kurtulmayı becerebildim dedi Hakim

_ Yani nereye gitsen ne yapsan fark etmedi öyle mi?

_ Öyle hakimim bir yöntem iyi işe yarar gibi gözüksü baya beni idare etti dedi Hakim merakla

Neymiş o ? diye sordu.

_ Bir USP aldım ve içine hep klasik müzik özellikle Mozart'ın eserleri ile doldurdum. Kulaklık kulağımda her yerde onu dinlemeye başladım artık çevreye bakıp etrafı incelemektende vazgeçip kafam önde ,kulağımda kulaklıkla yaşamaya başladım.En etkin bu yöntem işe yaradı diyebilirim. Uzun süre kimseye bulaşmadan yaşamayı başıradıldım.Gelgelelim bu seferde insanlar beni taciz etmeye başladılar.İnsanlar başı önde olanları sevmiyor bu memlekette alçak eşek zannedip hemen üstüne binmeye çalışıyorlar ,rahat vermiyorlar. Devamlı kulaklık takmak da duyu sistemine bir süreden sonra rahatsız ediyor yani sizin anlayacağınız uzun sürmedi bu yöntemde kaldığımız yerden devam etmeye başladık.Bu seferde insan davranışlarına kafayı taktım kibir ,fors,öfke,insanları tepeden bakmak,küçümsemek gibi şeyleri gördüm mü deli oluyordum.Lakin ne çoklarmış. Etraf bu tip insanlarla dolu.Artık belalar üst üste adeta birer nefes gibi gelmeye başladı. O kadar sıklıkla oluyordu ki artık nefes alamıyordum biri bitmeden diğeri başlıyordu dedi Hakim

_ Bin çeşit insan var sen hangi biriyle uğraşacaksın hem sana mı kaldı insanları düzeltmek?diye sordu

_ Hakimim bana kalmadı da artık insanlar empati yeteneğini kaybetmişler. Herkes kim oldum delisine dönmüş. Elimde değil dayanamıyorum dedi Hakim

_ Ne yapıyorlar mesela insanların nelerine dayanamıyorsun?

_ Karşındakilerine tepeden bakanlara. Bencil olanlara. Edepsiz olanlara daha say sayabilirsen...

_ Örnek verecek olursan?

_ Mesela şu sağınızdaki keltoş yardımcınız teminden beri saatine bakıp duruyor.Siz soruları ben cevapları uzattıkça sağa sola bakıp oflayıp pufluyor. Belli ki sizden çekiniyor,siz görmüyorsunuz da bana dövecekmiş gibi bakıyor. Siz burada bir şeyi sorguluyorsunuz benim için ise bu şey hayat memmat meselesi tüm bunlar ona hiç bir şey ifade etmiyor. Artık nasıl bir işi varsa onun tek derdi bir an önce öğle arasına gitmek dedi. Hakim sağ tarafa dönerek yardımcısına

_ Adamın dedikleri doğru mu Halis bey? diye sorunca adam bir kendisini derleyip topladı

_ Yok başkanım. Deli saçması işte. Ne işim olacak deyince sanık

_ Efendi on dakikadır yedinci kez saatine baktın,üç kez gözünü yukarı kaldırdın,üç kez de sol tarafına duvara bakarak dudak büktün. Şimdi deli ben mi oluyorum gavat dedi Hakim kaşlarını kırıp hemen Sabrinin sözünü kesti.

_ Op op evladım nasıl konuşuyorsun? Burası mahkeme, karşındaki de hakim.Kendine gel!

diye sertce uyarınca

_ Özür dilerim efendim ,bağışlayın ama gerçek bu dedi. Hakim

_ Halis bey istersen sen çıkabilirsin. Olay yargılamanın dışına çıktı. Bizim dosya ile ilgili zaten sanık suçunu kabul etti. Ben yalnızca kafamda takılı birkaç sorunun yanıtını arıyorum.

Öğle arasında işi olan varsa isteyen gidebilir dedi.Halis bey

_ Başkanım özür dilerim çok eski bir arkadaşım ile randevulaşmıştım. Eğer müsadeniz olursa ben gideyim ona ayıp olmasın dedi. Başkanın onayını da alınca hızla

kalkıp çıkışa yöneldi.Hakim Halis beyin salonu terk etmesini bekledikten sonra baktı ki başka gitmeye meraklı yok sanığa döndü.

_ Sabri biraz önce Halis beyin kaç kez saatine baktığını falan nasıl sayabildin? _ Bilmiyorum hakimim ama okuduğum kadarıyla beyin ağer bazı fonksiyonları yeterince yerine getirmiyorsa başka bölümleri bu açığı kapatmaya çalışır daha fazla gelişim gösterirmiş.Mesela kör olanın duyma yetisi ndeki artış,otizmlilerin bazı sıradışı yeteneği gibi...Bundan dolayıdır diye tahmin ediyorum.Ben ne kadar dikkat etmesem de ayrıntılar gelip beni buluyor dedi.

Yalan söyler misin?

_ Hayır efendim.Söyleyemem.Yalan söyleyen adam bir şeylerden korkan veya farklı amaçları olan birisidir. Benim ne bir amacım, ne de korkum var.Bende neyse o her şey çok basit ve berrak.

_ Dosyanda gözüme çarpmıştı kaç kez mahkeme salonunda görevlilere hakarete bulunmuşsun. Ne savcısı kalmış ne de hakimi. O hakaretlerde biraz önce Halis beye yaptığın gibi miydi.?

_ Çok daha kötülerini hakimim. Zira onlar adalet dağıtmaktan çok karşısındakinin insan olduğunu unutup sıralı dosyalardan biri gibi görüyorlar. Yani aslında onlar da pek haksız sayılmazlar; bir günde yirmi beş otuz davaya bakacaksın. Karşına gelen herkes haklılığını iddia edip yapmadım etmedim diyecekler ,zor iş yani. Lakin zor olması savsaklamayı gerektirmez. Forsunu, gücünü kullanarak kısa yoldan sonuca gitmeye çalışıyorlar ,karşısındaki baskılayarak yönlendiriyorlar; bende buna hazmedemiyordum. O söylemediğim halde bana yalan söyleme diye bağırabiliyor,akabinde benim en küçük bir tepkime tahammül edemiyor. Zaten benim hastalığımın en zor yanı devletin gücünü ardına alan kamu görevlilerinin karşısında ortaya çıkıyor.Adam kendini devlet zannediyor.Ben yasayım diyor. Bürokrasinin bu kadar karmaşık bu kadar katı kuralların içerisindeki kuralsızlık deryaları içerisinde kendisini her türlü muktedirliği gördükleri için kraldan çok kralcı kesiliyorlar. Bende buna zinhar dayanamıyorum.Yıllardır kaç kez mahkemeye çıktım hepsini toplasak sizinle bugün konuştuğumuz kadar konuşmadık. Sordular “yaptın mı diye”? “Yaptım” dedim.Kararlarını verip hükmümü kestiler.Kimse neden ,niçini sormadı.” Hastayım ben” dedim kimse dinlemedi. Beni fircaladılar, bağırıldılar, çağırdılar. Ben durur muyum? Verdim cevaplarını tabi bu cevaplardan kimse hoşlanmadı. Hep en üst mertebeden cezalarını verdiler. Ömrüm cezaevlerinde geçti.Şimdi soruyorum size ta karakoldan,savcıya ,savcıdan hakime,hakimden ceza evine bana yapılanlar reva mıdır hakim bey? Ben inanıyorum ki benim hastalığım patolojik,bu da beni ceza ehliyetsizi yapar. Lakin kimse bunu anlamıyor.

_ Kurula girmişsin kaç kere hepsinden geçmişsin.

_ Hakim bey ben deli değilim. Tersine ölçseler ciddi bir IQ m bile çıkar. Bende sorun kontrolsüzlüğüm. Tüm yaptıklarım benim isteğim dışında. Yaptıklarımı ben bilinçli yapmıyorum.Herşeyi bilinçaltım yönlendiriyor. Yani kontrol bende değil onda.

_ İyi de evladım böyle bir hastalık tanımı yok ki?

_ Tanımı olmaması hastalığın olmadığı anlamına gelmez. İşte karşınızdayım. Belki dünyada tek örnek benim, ben buradayım varım yani.Beni yok sayamazlar.Tedavisi bile çok basit olabilir. Yani belki tedavi edilebilirim ama kimse birşey yapmıyor. İnsanlar yalnızca hıncını döverek ,söverek beni hapse atarak alıyor.Soruyorum

size çözüm bu mu? Ben olduğum sürece veya dünya, insanlar mükemmel olmadığı sürece her fırsatta ben yine yapacağımı yapacağım. Bu artık dayanılması çok zor bir çin işkencesine döndü. Yaşım otuz sekiz hayatımın çoğu mahpuslukla geçti. Ne bir işim, ne eşim ,ne çocuk var.Çevremde ailem dahil herkes beni dışladı. Yapayalnız bir insanım. Börtü böcekler dahi sosyal yaşarken yapayalnız olmak ne demek bilemezsiniz.Tek başıma ne insanları nede dünyayı değiştirebilirim onun imkansız olduğunu çoktan ben öğrendim ama hastalığım tınlamıyor.Ters birşey gördü mü yapacağından geri kalmıyor.Burada tek bir çözüm var madem insanlar ,dünya değişmiyor o zaman benim değişmem lazım.Önce hastalığının tespit edilip sonra da tedavi edilmesi gerekir dedi Hakim

_ Seni tekrar kurula sevk edeyim mi?İster misin?

_ Hayır hakim bey onların elinde ki şablona göre mümkün değil beni deli diyemezler, zira akıllıyım.Tekrarlamak birşeyi değiştirmez.

E ne olacak o zaman? Sen zaten her şeyi düşünmüş gibi konuşuyorsun.Söyle bakalım ne yapmak lazım seni değiştirmek için? diye sordu

_ Yıllarca bu konu üzerine kafa yordum hakim bey bence problem benim beynimde.

Problemin tespit edilmesi lazım ne beni bu hale getiriyor?

_ İyi de beynindeki bir eksiklik veya fazlalık seni ceza ehliyetsizi kılmaz.

_ Elbetteki kılar.Ceza ehliyetsizi olmak için illaki deli olmak

gerekmiyor.Eğer şahıs yaptığıının sonucunu tahmin edemiyor veya yapmamak elinde değilse bu onu yaptığından sorumlu kılmaz. Mesela beş yaşındaki bir çocuğu düşünün yaptığı bir hareketten ceza ehliyeti doğar mı? Hakim bey ben işin ceza yönünde değilim içerisi veya dışarısı bana pek fark etmiyor. Sıkıntı hastalığının tespiti. Belki tedavisi mümkündür. Kim bilebilir ki?Benim derdim bu, köklü çözüm.

_ Tamam evladım onu anladım da ne yapmak lazım var mı bir düşündüğün. _ Var efendim. Daha önce de söyledim bence benim derdim beynimde bence yalnızca nörologlardan oluşan bir doktor kurulunun beni incelemesi,üzerimde araştırma yapması lazım. Kim bilir belki çok istisna bir vaka olmamdan dolayı tıp bilimine bir katkı bile olabilir. Çünkü beyin tam bir kapalı kutu,çok bilinmeyenli bir denklem araştırmaya keşfe aç .Eminim ki bende çok değişik bir şey çıkacak.

_ İyi diyor hoş diyorsun da Sabri bizde uygulamada böyle bir şey yok ki seni nasıl yönlendirebileyim.Sağlık kurulu desen o kolay akli melekelerinin yerinde olup olmadığı ile ilgili ama ötesini biz karışamayız ki.

_ Onuda siz bulun hakim bey istedikten üstüne gittikten sonra pekala bir yol bulabilirsiniz.Yeterki siz isteyin.

_ Tamam evladım sen oturabilirsin.Yaz kızım sanığa niçin sandalyeyi arkadaşının kafasına vurduğu sorulduğunda ,herhangi bir neden yoktu vurdum ama niçin vurduğumu hatırlamıyorum dedi. Şahitlerin dinlenilmesi,sanığın sağlık kuruluna sevkinin yapılması gelecek rapor sonucunu da baz alınarak duruşmayı 02.09.2022 tarihine ertelenmesine karar verilmiştir deyip duruşmayı bitirdi.Kılçık Sabri tam yerinden kalkmıştı ki hakim ona seslendi. _ Sabri sağlık kuruluna senden bahsedeceğim bakalım farklı bir şey yapabilirler mi ? deyince Sabrinin iskelet gibi elmacıkları çıkmış bembeyaz tenli yüzünde ilk kez bir gülümseme belirdi. Konuşurken pek gözükmesede öndeki dişleri neredeyse parça pinçikti bir, bilemedin iki dişi vardı sağlam olan. Karşısındaki adamın son görüntüsü kart

hakim Erdem bey in içini burkmaya yetti. Demek tıslayarak konuşması birazda bundanmış.Sabri sevinçle belki ilk kez bir hakime teşekkür ediyordu.

02.Eylül .2022 Sabah erkenden kalkan Sabri rica minnet koğuştta bulunan mahkumlardan birinden emanet aldığı takım elbiseyi giyyordu. Zamanın geçmediği uykusuz geceden sonra ne kadar dikkat etse de hele kendisinin en az üç beden büyük beş altı santim kısa takım emanet takım elbisenin içerisinde ne kadar iyi görünmeye çalışsa da bunun için bir mucizenin olması gerektiğinin farkındaydı. Bunca yıldır sayısını unuttuğu sayıda mahkemeye çıkmıştı ama hiçbirinde bugünkü gibi ne kılık kıyafetine dikkat etmiş ne de azıcık olsun heyecanlanmıştı. Bugün başkaydı bunu hissedebiliyordu.

Son celseden sonra tıp fakültesinin doktorlarından oluşan bir kurul tarafından sağlık kontrolünden geçirilmişti. Buna kontrol de denilemezdi tam bir taramaydı.Önceleri doktorlar kendisini pek önemsemeselerde çekilen beyin tomografisinden sonra bir anda olay tersine dönüvermişti.Artık kuruldaki doktorların haricinde bir sürü konunun uzmanı koca koca proflar beynini didik didik incelemişlerdi.Araştırmanın biri bitmiş, diğeri başlamıştı.Son bir buçuk ayın neredeyse her hafta cezaevi nakil aracı ile Pamukkale üniversitesi Tıp fakültesine gelip gitmiş neredeyse yüzlerce binlerce kendine sorulan sorulara cevap vermişti.Bu gidip gelmelerinin nedenini oradaki doktorlardan öğrenmişti ki beynin ön lobunun bir kısmı nedeni

bilinmeyen tahminen bir travmadan dolayı gelişmemiş gelişmediği gibi timörleşmişti. Ne gariptir ki beyni zaman içerisinde bir çeşit değişiklikler ile kendisini farklılaştırmış işlev gören bölüm olması gerektiğinden daha fazla gelişmiş aynı zamanda bu değişim beyin arka lobunda da gözlemleniyordu. Yani doktorların dediğine göre tıp tarihine geçecek bir beyni varmış .Böyle bir beyin dediklerine göre belki dünyada tek ondaymış. Frontal lob denilen ön beyinde sol tarafa kayan ciddi bir hasar söz konusuymuş. Allahın mucizesi olsa gerek ön sol gelişmemiş hatta tümöre dönmüşken diğer taraf haddinden fazla gelişip bir nevi gelişmeyen bölgenin görevlerini devralmış ve bu uzantı sağ taraftan arka beyin loblarına kadar devam etmiş. Değişik kentlerden nörologlar gelip incelemeye gözlemci olarak katıldılar. Üstelik tüm bu araştırma sürecinde o kadar iyi insanlarla karşılaştı ki en küçük bir sinir patlaması, ters bir şey olmadı. Kendisini en çok etkileyen ise bir doktor hanımın kendi davranış biçimlerini anlayabilmek için sorduğu sorulardan yaşamı ile ilgili paylaşmış olduğu bazı örneklerden sonra dayanamayıp ağlayarak odadan kaçarcasına gitmesi geri döndükten sonra kendinden defalarca özür dilemesi onu çok derinden etkilemişti.

Bugün karar günü olmasını diliyordu. Doktorlar düzenleyeceği raporun içeriği ile ilgili bilgi vermeseler, ayrıca mahkemenin bu raporu nasıl yorumlayacağını kestiremeye de içinde bugün farklı olacak ümidini çoktan yeşertmişti. Duruşma günü yaklaştıkça heyecandan yemeden içmeden kesilmiş ,ters birşey olmasın diye koğuştaki diğer mahkumlarla adeta köşe kapmaca oynamıştı. Bunlar kendisinin hiç de alışkın olduğu heyecanlar değildi. Hele dün gece sabahlar olmamıştı.

Gardiyanın koğuşun kapısına gelerek duruşması olan iki hükümlü ile beraber kendi adını da okuyunca koridora ,oradan çıkış kapısına oradan avluya cezaevi nakliye aracına kadar tüm prosedürler tamamlanarak araca girdi. Diğer mahkumlar yol boyunca nakliye aracının ufacık penceresinden dışarıya gözetlerken o sanki idama giden bir mahkum gibi başını kelepçeli iki elinin arasına almış kulaklarını tıkamış daracık aracın içerisinde kendini herkesten herşeyden izole etmeye çalışmıştı. Adliye avlusuna kadar böylece gitti. Sonra aracın kapıları açılınca iki jandarma kelepçeli her iki kolundan girerek ,sanki kacakmış gibi neredeyse sürükleyerek adliyenin yerlere atılmış balya balya turuncu dosyalarının arasından adliyenin nezarethanesinin önüne kadar kafası önde iki jandarma eşliğinde geldi. İçerde diğer koğuşlardan gelen mahkum ve hükümlüler vardı nezarethane zıngır zıncı ağzına kadar insan doluydu. Patavatsızca konuşanlar, yüzünden çıkacağı duruşmanın korkusunu endişesini yansıtanlar ,yüksek sesle alacağı cezalar hakkında yorum yapanlar hemen en az yoğunluğun olduğu köşeyi belirleyip oraya yöneldi. Köşeye varınca yine gözlerini kulaklarını kapattı ne kadar öyle durdu bilmiyordu ki birisinin omzunu sertce silkelediğini fark edince gözlerini açıp başını kaldırdığında omzunu dürten bir jandarmaydı.

_ Sabri Bağcık sen misin? diye bağırdı.

_ Evet benim

_ Be koduğumun eniği iki saattir bağıyoruz kulağın götüne mi kaçtı?

Koğuş arkadaşın söylemese seni cezaevinde unuttuk zannettik diye jandarma ona bağıriyordu. Sabri bir kalkacak oldu jandarmanın ardından hemen bir başçavuş girdi

_ Bu muymuş Sabri Bağcık? diye sorunca jandarma

_ Evet komutanım dedi. Komutan

_ Hadi oyalanmayın girin koluna ikinci ağır cezaya gidiyoruz.

_ Emredersiniz komutanım demesiyle askerin Sabrinin koluna girerek koridora sürüklemesi bir oldu.Komutan önde kolunda iki jandarma ile Sabri koridor merdiven derken mahkeme salonuna giriş yaptı.Jandarmalar nerede duracağını gösterme işgüzarlığı yapsalarda Sabri zaten gele gide çoktan nerede duracağını zaten biliyordu. Mahkeme salonunun kapısından girer girmez bugünkü duruşmanın çok farklı olacağı hissinde ne kadar haklı olduğunu anlayıvermişti. Duruşma salonu ağzına kadar insan doluydu. Salondakiler daha önce mahkeme salonlarında görmeye alışkın olduğu kişilere pek benzemiyorlardı. Giyiniş kuşanışlarından,salonu aval aval inceleyişlerinden mahkeme salonlarına ne kadar uzak oldukları her hallerinden belliydi.Çoğu da tanıdıktı. Sanki Üniversite tıp fakültesi bugün topluca mahkeme inceleme gezisine gelmişlerdi.

Önündeki dosyayı incelemekte olan Erdem hakim Sabri daha salona girerken bir kafasını kaldırıp bakmış sonra deskdeki kağıtları geri dönmüştü.İki dakika geçmedi hakim Erdem yardımcılarına ,savcıya bir bakıp bir şeyler dedikten sonra,katibeye celsenin açılış monotonuyla ilgili gerekli yazıyı yazdırıp kimlik tespitini de yaptırdıktan sonra kafasını kaldırıp Sabri ye baktı

_ E Sabri görüşmeyeli nasılsın bakalım? diye sordu. Hiç alakasız bu soru karşısında Sabri bir afalladı çünkü böyle bir soru tüm tahamüllerin dışındaydı.Önce ne diyeceğini bilmesede cevap vermemek kabalık olurdu.

_ İyiyim hakim bey sağlığınıza duacıyım.dedi

_ İyi ,İyi olmana sevindim.Görüşmeyeli seni baya bir incelemişler dedi

_ Evet efendim sağ olsunlar çok ilgilendiler dedi

_ Evet baya ilgilenip araştırmışlar da yine de sende bir delilik bulamamışlar dedi gülererek. _ Deli değilim ki hakimim olmayan bir şeyi nasıl bulacaklar? Ben yıllardır söylüyorum ben hastayım, deli değilim diye. Ama kimseye inandıramadım. Allah sizden razı olsun beni bir siz dinlediniz de yönlendirdiniz.

_ İyi ki de dinlemişim,aynen dediğin gibi çıkmış doktorlarımızın düzenlemiş olduğu raporda senin dediğin gibi nörolojik rahatsızlığının olduğu ayrıntılarıyla yazıyor.Bu rapora göre senin ceza ehliyetinin olmayacağını ,yaptıklarının senin kontrolünde olmadan yaptığını ve de bir sürü şeyden bahsediyorlar.Bizde bu bilirkişinin raporunu baz alarak hukuken senin ceza ehliyetininin olmadığı sonucunu oybirliği ile varmış bulunmaktayız. Yani bu davadan ve daha önceki davalarının tamamından beraat etmiş olacaksın. Hakkında hiçbir dava, ceza olmayacak. Tamamı düşürülüyor deyince Sabri bir an düşeceğini zannedip önündeki ahşap korkuluğu tutuyordu ki sol yanındaki asker hemen kolundan tutarak düşmesini engelledi.Hakim ise şimdi yaz kızım deyip üslubunca katibeye bilirkişi raporunun içeriğinden ,mahkeme üyelerinin verdiği karardan falandan filandan yazdırıp davanın bittiğini tokmakla da bir vurarak ilan etti.Formaliteler tamamlanıp herşey bittikten sonra hakim

_ Evet Sabri bugün serbest kalacaksın akşam seni bırakacaklar . Ne yapmayı düşünüyorsun ? Gidecek bir yerin yurdun var mı?

_ Allah sizden razı olsun Hakim bey Allah sizi sevdiklerinize bağışlayıp uzun ömürler versin.Bana yaşanmamış ömrümü verdiniz.Size minnetimi nasıl dile getiririm bilemiyorum.Sorunuza gelince böyle bir karar çıkacağını tahmin etsem de daha doğrusu bu kadarını beklemiyordum. Bundan dolayı hiçbir şey düşünmedim, annem ablam yaşıyor lakin artık onlar da benden usandılar. Bilemiyorum... Kimseyi de rahatsızlık vermek istemiyorum ama herhalde geçici bir süre bile olsa annemin yanına giderim. Sonuçta

anamdır dedi _ Sabri bak doktorlar senin için buradalar ve raporlarını teslime bizzat kendileri geldiklerinde benden birşey rica ettiler. Hani sen de benden baya bahsetmişsin onlara “hakim bey size karşı büyük saygısı var siz bir rica etseniz kendisini daha derin incelemek,üzerinde araştırmalar yapmak istiyoruz “dediler .Ne dersin böyle birşeye ? Bir başka mevzu da senin üzerinde araştırma yapmak isteyen bir bizim doktorlar değil,üç büyük ülkeden

Amerika,İngiltere ve Almanya dan da birkaç büyük üniversite senin üzerinde tıbbi araştırma yapmak isterler. Hatta hepside senin tedavin ve yaşamınla ilgili her türlü katkıyı vaat ediyorlar. Ne dersin böyle bir şeye? Karar senin...Onların nasıl haberi olmuş diye soracak olursan senin durum geçen hafta saygın bir tıp dergisinde makale olarak yayınlanmış korkunç ilgi görmüş,müracaat eden edene ne diyor sun bu işe ?diye sordu ve devam etti. _ Yanlış anlamamı istemem senin hayatın ve kendi kararların benimkisi yalnızca böyle bir taleplerin olduğunu sana bildirmek dedi.

_ Teşekkür ederim hakimim onu anladım.Şu an öylesine bir kırılmanın içerisindeyim ki ne diyeceğimi inanmıyorum.Bu yaşadıklarımın rüya olmasından korkuyor rüya bile olsa sabahın olmamasını hiç uyanmamayı diliyorum dedi .Salon da oturan izleyicilerden biri söz istedi

_ Sayın hakim bey eğer izin verirseniz Sabri ye bir iki şeyde ben söylemek isterim dedi.Hakim

_ Buyrun beyefendi duruşma zaten bitti şimdi Sabri için konuşuyoruz buyrun. dedi Sabri söz alan kişiyi sesinden tanımişti ama o konuşurken yüzünü görmek için hafif geriye döndü _ Efendim ben Pamukkale üniversitesi tıp fakültesi dekanı Prof.Dr Işık Doğan eğer Sabri bey de onaylarsa biz üniversite olarak Sabri bey e daimi kadrolu bir iş,hayat boyu sağlık güvencesi, kendisini daha kaliteli bir yaşam için her türlü tıbbi destek öneriyoruz. Karşılığında üniversite bünyesinde oluşturulacak bir ekip ile tıbbi araştırma ve gözlem yapmayı istiyoruz. İmkanlarımız yurt dışındaki üniversitelerin ki kadar olmasa da kendisi için elimizden geleni yapacağımızı taahhütte bulunuyoruz. Elbette tercih kendisininidir ama biz kendisiyle çalışmayı çok istiyoruz deyip teşekkür edip oturdu.Hakim

_ E ne diyorsun Sabri bak sayın dekan seninle çalışmayı çok istiyoruz diyorlar. Sendeki hastalıktan öte benim anladığım elmas madeniymiş be oğlum. Seni paylaşamıyorlar dedi gülerek.

_ Hakimim kendilerine çok teşekkür ederim son aylarda tüm yaşamım boyunca görmediğim ilgi alakayı kendilerinden gördüm bana çok iyi davrandılar. Yabancı üniversitelerin ne dediğinin önemi yok. Ben kendi ülkemde kalıp burada yaşayıp burada ölmeyi isterim. Tekliflerini seve seve kabul ediyorum. Etim de kemiğim de kendilerininidir dedi.Hakim tüm dosyasını okuduğu, bu ülkede nasıl bir yaşama reva görüldüğünü bildiği bu çelimsiz,neredeyse tüm dişleri yediği dayaktan kırık,vücudunun her yeri yara bere izleri ile dolu,emanet aldığı giysilerin içerisinde emaneten hayata tutunmuş ,yaşamının çoğunu mapus damlarında geçiren,otuz sekizinde olmasına rağmen ellilerde gözükken bu adamın,kendisine sunulan dış teklifleri elinin tersiyle itip “burada yaşayıp burada ölmeyi isterim etimde kemiğimde sizindir” sözünü o kadar derinden algıladı ki; içi cız etti . Kaç yıllık meslek hayatında ne davalar ne vakalar görmüştü ağlamamıştı ama iki damla gözyaşı Sabri nin kapanmış dosyasının üzerine düşüverdi.

SON